

vin og Indførelse af en Skat paa Bajerstøl vil have nogen nærværdig Indflydelse i saa Henseende. Man bør — og nu kommer det, der skal lægges Mærke til — „tungaa med til en Forhøjelse af Brændevinsstatten og Indførelse af en Skat paa Bajerstøl, naar samtidig Afgiften paa de almindelige Vinsforbrødenheder nedsættes med det samme Beløb.“ Nu vil jeg gerne spørge det ærede Medlem fra Bælum, hvilken Forskel der er paa det Standpunkt, som det ærede Medlem for ganske kort Tid siden indtog, og som ligger udtrykt i den Udtalelse, som jeg har oplæst, og det Standpunkt, som Forslagsstillerne have indtaget? Ja, Forskellen er blot den, at det ærede Medlem fra Bælum ikke vil nøjes med at faa Ollet dygtig beskattet, han vil ogsaa have Brændevinen med. Det forekommer mig ikke, at det netop er det, vi høre af de Herrer i disse Dage. Desværre ser jeg, at det ærede Medlem ikke er til Stede, og det beklager jeg. Jeg kunde ønske at høre det ærede Medlems Mening om, hvorfor det var saa demokratisk for ganske kort Tid siden at beskatte Ol og Brændevin mod til Gengæld at faa Statten paa de almindelige Forbrugsartikler lettet for det samme Beløb, medens det nu er blevet saa udemokratisk, at det ærede Medlem maa rejse Modstand mod det nærværende Forslag. Jeg begriber ikke dette. Jeg ser kun den Forskel, at han vil gaa meget videre, idet han vil være med til at lægge en Skat paa Brændevin, hvilket jeg ikke ønsker. Saaledes kunde man ved en Masse Citater henbise til Udtalelser, der gøre det vanskeligt at forstaa, at man nu vil raabe saa højt op om det uretfærdige i at beskatte det Ol, som de fattige i Byerne skulle have at leve af, og som tilfældt synes at være den eneste Vinsforbrødenhed, som de have, medens Faktum dog er, at de fattige Arbejdere i Byerne nyde forholdsvis lidt Ol. Jeg giver det ærede Medlem her overfor, Tingets ærede Aldersformand (H. Hansen) Ret i hans Opfattelse, at det er ikke de fattige Arbejdere i Byerne, der konsumere det meget Ol, det er Middelstanden i det hele. Jeg ser altiaa ikke Grunden til, at de Herrer nu tage saa kraftig fat paa denne Sag. Ja, det kunde ligge deri, at Olstatten nu er foreslaaet for stor. Jeg synes dog ikke, at dette Henhyn er stillet i Forgrunden under Sagens Behandling. Det er blevet hævdet, at Olstatten er en brutal Skat og en udemokratisk Skat, men nogen egentlig Indsigelse mod de 10 Kr. pr. Td. Ol har jeg ikke hørt. Det kan der i Virkeligheden heller ikke godt komme. Der er jo adskillige af de ærede Herrer, der her i Salen have været med til

at foreslaa eller antyde en Skat af 8 Kr. pr. Td., og Springet fra 8 til 10 er ikke grumme stort. Men, siges der saa, naar vi faa dette Forslag gennemført, er det umuligt at virkeliggøre Venstres gamle Fordring om Krigsstatoldens Uffastfælsse. Jeg vil for mit Bedkommende sige og er glad ved at faa Lejlighed til at sige det, at jeg staar ikke bunden ved en saadan Udtalelse om, at vi ved en Toldrevision absolut skulde opnaa en Besparelse af 3½ Millioner Kroner. Det gør jeg ikke. Jeg har aldrig troet, at vi overfor dette vigtige Spørgsmaal burde sætte en bestemt Grænse og sige: Der-til og ikke længere, og jeg synes, at jeg har faaet Stadsfæstelse paa, at min Betragtning er rigtig, og at det er heldigt, at jeg ikke har bundet mig ved en bestemt Udtalelse. Der er jo nemlig allerede fra flere Sider i Salen faldet Udtalelser, at det vil være vanskeligt at faa en samlet Toldrevision gennemført, hvis Højres eller Venstres Fordringer ubetinget fastholdtes. Højre vil næppe gaa med til en Toldreform, naar Venstre fuldt ud hævdet, at den skal medføre en Nedsættelse af 3½ Mill. Kr., og Venstre vil lige saa lidt paa sin Side gaa med dertil, naar Højre fastholder Fordringen om fuld Kompensation, og imod disse Udtalelser om, at vi næppe fik en Toldreform, naar den ene eller den anden af disse Betingelser fastholdes, har jeg ikke hørt et eneste Medlem protestere, og jeg har ikke hørt en eneste sige: Jeg vil under ingen Omstændigheder være med til at faa en Toldreform gennemført, med mindre vi opnaa netop dette. Ja, hvis de Herrer vilde sige det, vilde jeg respektere det Standpunkt, det er et yderlig radikalt Standpunkt, men det er ogsaa et yderst voveligt Standpunkt at fastsætte en bestemt Grænse; jeg tror ikke, det lader sig gøre. lige overfor det stærke Tryk, der fra hele Landet er lagt paa Rigsdagen i Retning af at faa Toldreformen gennemført, tror jeg, at det var ventet baade fra Højres og fra Venstres Side, at der blev givet efter, og netop deri, at der ingen Indsigelse er fremkommen mod denne Udtalelse fra nogen af Siderne, ligger en Tilkendegivelse af, at der hos ærede Medlemmer er en stilkende Indrømmelse af, at Venstre ikke faar sine Fordringer fyldestgjorte ved Gennemførelsen af en Toldreform; der kan altsaa ikke paa det Punkt rettes nogen Vebrejdselse mod dette Forslag. Ved dette Forslags Vedtagelse vil Statskassen faa en Mindre-Indtægt af ca. 1 Mill., hvilket paa det nøjeste svarer til den Krigsstatold, der hviler paa Sukker, og der vil altsaa ikke være foregrebet noget med Hensyn til en samlet Toldreforms Gennem-